

Nr 180.

Av herr **Bergström** i Bäckland, *angående åläggande för bolag för industriella företag att avstå viss del av sin vinst till understöd åt arbetslösa industriarbetare.*

Det kan inte nekas till att industrien inom vårt land har gått framåt, och att denna framgång har varit av betydelse för vårt folk.

Men å andra sidan måste man med en viss oro åse, huru särskilt den manliga ungdomen drages från landsbygden till städerna och industrisambällena för övrigt. Onekligt är också, att större förtjänst kan erhållas vid industrien än vid jordbruket.

När allt går sin gilla gång och inga rubbningar uppstå på industriens område, kunna olägenheterna av denna förflyttning från landsbygden till industrisambällena komma mindre till synes. Däremot vid större kristider för industrien kunna och bruka olägenheterna framträda desto bjärtare, såsom till exempel arbetslöshet. Denna arbetslöshet skall kännas för skötsamma och arbetsvilliga arbetare mycket tung. Familjeförsörjare, som haft en stor familj att försörja, ha kanske med bästa vilja icke kunnat göra några besparingar.

Det skall dock erkännas, att en del bolag bruka träda hjälpande emellan, då de icke kunna lämna sina arbetare tillräckligt med arbete. En sådan hjälp kan förvisso icke bli tillräcklig, och man kan även få tänka sig, att industrien kan komma i sådant krisläge, det industriens män varken kunna eller vilja träda hjälpande emellan för avhjälpandet av den genom läget uppkomna arbetslösheten.

Vi antaga, att det nu med säkerhet genom ett fredsslut snart avvecklade kriget skulle ännu ha fortsatt en längre tid framåt med för vårt land avskurna exportmöjligheter. Vad skulle följden därav blivit? Följden skulle naturligtvis blivit den, att många för att icke säga de allra flesta

av industriarbetarna kommit i ett mycket svårt läge, och troligt är, att den kommunala hjälpen fått träda emellan för att i någon mån fått försöka lindra nöden för de arbetslösa. En sådan låt vara mycket behjärtansvärd hjälp kunde ha blivit rätt betungande för samhället.

Jag är övertygad om att staten och enskilda kommuner skulle med tillfredsställelse sett, det en fond för arbetslösa vid industrien funnits att under sådana omständigheter tillgå.

Mig synes, att bolag för industriella företag borde i förhållande till sin vinst avstå en viss procent av denna till en av staten förvaltd fond, som finge användas vid arbetslöshet förorsakad av att bolag, som bedriva industriell verksamhet upphöra med denna eller måste — dock icke genom lönekonflikter — nedlägga densamma för kortare eller längre tid. Att närmare angiva grunderna för fondens bildande och bidragens utbetalande är icke nu möjligt. Därtill fordras en noggrann utredning.

För att få en sådan utredning till stånd och möjligen lagförslag i denna sak framlagt, vågar jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t måtte låta verkställa en utredning, huruvida icke bolag för industriella företag borde kunna åläggas att avstå i förhållande till sin vinst en viss procent av denna till en under staten stående fond för hjälp åt industriarbetare, som kunna för kortare eller längre tid förlora sitt arbete genom av mig förut påpekade orsaker.

Stockholm den 21 januari 1919.

P. Bergström
i Bäckland.